

Ἐναντι τοῦ συνόλου τῶν εἰσαγωγῶν μας αἱ χώραι τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ μετὰ τῆς περιοχῆς στερλίνας καὶ Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἀντιπροσωπεύουν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆν ἀκόλουθον ποσοστιαίαν σχέσιν:

1947, 88, —1956, 85, 5—1957, 83, 5—1958 82, 7.

Ἡ ἀντίστοιχος σχέσις τῶν ἐξαγωγῶν μας πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν χωρῶν τούτων εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

88, 4—73, 4—74, 2—71, 5.

Σαφεστέραν εἰκόνα δίδουν αἱ εἰς συνάλλαγμα σχέσεις εἰσαγωγῶν—ἐξαγωγῶν. Οὕτω τὸ ἔτος 1958 μετὰ τὰς ἀναφερθείσας χώρας εἶχομεν εἰσαγωγὰς 420 ἑκατ. δολλαρίων ἔναντι ἐξαγωγῶν 173 ἑκατομ. δολλαρίων ἤτοι τὸ ἔλλειμμα μας ἀνῆλθε εἰς 247 ἑκατ. δολλάρια.

Πρὸς τὸν γεωγραφικὸν τοῦτον χώρον κατὰ συνέπειαν ὀφείλομεν κατὰ κύριον λόγον νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν διαρθρωτικὴν μεταβολὴν τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἱσοζυγίου. Ἡ μετὰ τῶν χωρῶν τούτων διαρθρωτικὴ μεταβολὴ πρέπει νὰ ἐπιδικασθῆ δι' αὐξήσεως τῶν πρὸς ταύτας ἐξαγωγῶν μας καὶ διὰ μειώσεως τῶν ἐκ τούτων εἰσαγωγῶν μας.

Πρὸς τὴν ὀρθολογιστικωτέραν κατανομήν τῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων τείνομεν καὶ αἱ ἐσχάτως ληφθεῖσαι παρ' ἡμῶν ἀποφάσεις μετὰ πρόσθετον κατεύθυνσιν τὴν αὐξησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας πρὸς τὰς χώρας μετὰ τὰς ὁποίας συνδεδέμεθα μετὰ διμερείς ἐμπορικὰς συμφωνίας, ὅπου ὡς γνωστόν, ἡ ἐξίσωσις τῶν μεταξὺ τῶν χωρῶν ἐμπορικῶν σχέσεις γίνεται διὰ ἀμοιβαίου συμφηρισμοῦ.

Οὕτω ποσοστὸν εἰσαγομένων ἀγαθῶν ἀπὸ τὰς χώρας μετὰ τὰς ὁποίας συνδεδέμεθα διὰ πολυμερούς ἐμπορικῆς συμφωνίας ὅπου ἡ ἐξίσωσις τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων γίνεται διὰ καταβολῆς τῆς διαφορᾶς εἰς ἐλεύθερον συναλλάγμα, ὅπως τοῦτο συμβαίνει μετὰ τὰς χώρας τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ, μεταφέρεται πρὸς εἰσαγωγῶν ἑκ τῶν χωρῶν μετὰ τὰς ὁποίας συνδεδέμεθα μετὰ διμερείς ἐμπορικὰς συμφωνίας καὶ οὕτω ἀπ' ἐνὸς μειοῦμεν τὸ μετὰ τῶν χωρῶν ἐλευθέρου συναλλάγματος, ἔλλειμμά μας καὶ ἀπ' ἑτέρου δημιουργοῦμεν αὐτόματον ἱκανότητα ἐξαγωγῶν.

Ἐπίσης τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ ἡ ὑπαγωγὴ ὠρισμένων ἐκ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν ὅπως εἶναι τὰ ὑφάσματα καὶ τὰ αὐτοκίνητα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰδῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορίου. Ἐφ' ὅσον αἱ ἐξάγουσαι τὰ εἶδη ταῦτα πρὸς ἡμᾶς

χώραι δὲν εἶναι ταυτόχρονα ἀγοράστρια τῶν ἐξαγωγίμων μας προϊόντων, θὰ ἀπαγορευθῆται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀναφερθέντων εἰδῶν ἐκ τῶν χωρῶν τούτων.

Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διατυπωθῆ ἡ ἀπορία. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ὑποχρέωσις εἰσαγωγῆς ἐφ' ὅσον ὑφίσταται τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας εἰσαγωγῶν καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ εἰσαγωγαὶ κατὰ τρόπον κυρίαρχον κατευθύνονται ἀπὸ τὴν ἐλευθέρην πρωτοβουλίαν τοῦ ἰδιώτου ἐπιχειρηματίου;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι πρῶτον διὰ τὸν καπνὸν ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν μας ἐξαγωγίμον εἶδος καὶ δι' ἄλλα ἐξαγωγίμα προϊόντα ὡς π. χ. ὁ οἶνος εἰς πολλὰς χώρας ὑφίστανται μονοπώλια κρατικά καὶ δεύτερον εἰς ὅλα τὰ κράτη πολλὰ ἐπιχειρήσεις τελοῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ δημοσίου καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβραδέσῃ τὰς παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ γενομένας προμήθειας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τὴν χώραν μας ὑπὸ τὴν δεδομένην παθητικότητα ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ ἐν ὄψει τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους τάσσει τὸ πενταετὲς προσωρινὸν πρόγραμμα, ἀποτελεῖ ἀνάγκη ἡ μερικὴ σύνδεσις τῶν εἰσαγωγῶν μετὰ τὰς ἐξαγωγὰς, ὡς καὶ ταυτόχρονον διατήρησιν τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν. Εἶναι οἱ χειρισμοὶ τοὺς ὁποίους δύναται νὰ κάμῃ ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῆ ἐκ τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν. Χωρὶς δηλαδὴ νὰ προβῆ εἰς οἰονδήποτε ποσοτικὸν περιορισμὸν τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν, θὰ ἐπιδιώξῃ γεωγραφικῶν κατανομήν τούτων κατὰ τρόπον προκαλοῦντα αὐτόματον αὐξησιν τῶν ἐξαγωγῶν.

Ἡ προσπάθειά μας πρέπει δεύτερον νὰ στραφῆ πρὸς τὰς χώρας μετὰ τὰς ὁποίας συνδεδέμεθα μετὰ διμερῶν συμφωνιῶν.

Θὰ πρέπει νὰ προστεθῆ ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἀσκησις ὀρθῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι ἀπαραίτητος συνδεδεμένη μετὰ τὴν ἀκαμπτον προσήλωσιν εἰς ὠρισμένον τρόπον διεθνούς συναλλαγῆς. Ὁ δυναμισμὸς ὁ ὁποῖος διέπει τὰς διεθνείας ἐμπορικὰς σχέσεις, ἡ ἔνθεντος παθητικότης τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἱσοζυγίου, ἡ δι' οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν λόγων ἀνάγκη τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐξαγωγῶν μας ἐπιβάλλει τὴν χρῆσιν ὄλων τῶν μέσων πρὸς ἐξάντησιν τῶν δυνατοτήτων διὰ τὴν διάθεσιν ἐ-